

การมีส่วนร่วมในการป้องกันยาเสพติด ของชุมชนหมู่บ้านหินสี ตำบลยางหัก อำเภอปากท่อ จังหวัดราชบุรี

ทัศนีย์วรรณ ทองสุก¹, วันจักร น้อยจันทร์²

¹คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ (สาขาวิชาการบริหารงานตำรวจ), 0989702806, Eve0890272405@gmail.com

²อาจารย์ประจำ สาขาวิชาการบริหารงานตำรวจมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา, 0810420990, wanchak.no@ssru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาระดับการมีส่วนร่วมในการป้องกันยาเสพติด และเปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วมในการป้องกันยาเสพติด ของประชาชนในการป้องกันยาเสพติด ในชุมชนหมู่บ้านหินสี ตำบลยางหัก อำเภอปากท่อ จังหวัดราชบุรี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ อาชีพ และระยะเวลาที่อยู่อาศัย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือประชาชนในชุมชนหมู่บ้านหินสี ตำบลยางหัก อำเภอปากท่อ จังหวัดราชบุรี จำนวน 297 คน การคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยโดยใช้สูตรของเครซี และมอร์แกน (Krejcie and Morgan) เลือกกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีการสุ่มแบบบังเอิญใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้เป็นแบบสอบถามแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับแบบตรวจสอบรายการ สถิติที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่า t-test และค่าความแปรปรวนทางเดียว (One-Way Analysis of Variance: One-Way ANOVA)

ผลการวิจัย พบว่า

1) ระดับการมีส่วนร่วมในการป้องกันยาเสพติดของประชาชน มีภาพรวมการมีส่วนร่วม อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 3.37, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = 0.53) เมื่อพิจารณาทั้ง 6 ด้าน พบว่า ด้านที่สูงที่สุดคือ ด้านที่ 2 การมีส่วนร่วมในการป้องกันยาเสพติดในชุมชน อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.71, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = 0.80) รองลงมาได้แก่ ด้านที่ 4 การร่วมตัดสินใจในแนวทางที่เหมาะสม อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 3.51, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = 0.77) รองลงมาด้านที่ 3 การร่วมประชุมเพื่อปรึกษาหารือ อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 3.49, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = 0.85) รองลงมาด้านที่ 1 การป้องกันตนเองให้พ้นจากยาเสพติด อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 3.45, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = 0.74) รองลงมาด้านที่ 5 การเข้าร่วมในการปฏิบัติงานตามโครงการ อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 3.43, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = 0.71) ส่วนด้านที่น้อยที่สุดคือ ด้านที่ 6 การเข้าร่วมในการตรวจตราดูแลและประเมินผลที่เกิดขึ้น อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 3.37, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = 0.87) ตามลำดับ

2) ประชาชนที่มี เพศ สถานภาพ และอาชีพที่ต่างกันมีส่วนร่วมในการป้องกันยาเสพติดแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ ที่ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และประชาชนที่มี อายุ ระดับการศึกษา และระยะเวลาที่อยู่อาศัย ที่แตกต่างกันมีส่วนร่วมในการป้องกันยาเสพติดไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ ที่ .05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

คำสำคัญ: การมีส่วนร่วม/ การป้องกันยาเสพติด/ จังหวัดราชบุรี

The Participation in Drug Prevention of Citizen InHinsi Village, Yanghak, Paktor, Ratchaburi Province

ThatsaneewanTongsuk¹ Wanchak Noichan²

¹Department of Police AdministrationFaculty of Humanities and Social SciencesSuanSunandhaRajabhat University
0989702806, Eve0890272405@gmail.com

²Department of Police Administration Faculty of Humanities and Social Sciences SuanSunandha Rajabhat University
0810420990, wanchak.no@ssru.ac.th

Abstract

The purposes of this research were to 1) study the participation in drug prevention and 2) to compare the participation in drug prevention between personal factors of the citizen in Hinsi village, Yanghak, Paktor, Ratchaburi. The sample included 297 people calculated by using Krejcie and Morgan formula. Data were collected using 5 level rating scale questionnaire and checklist and were statistically analyzed in percentage, mean, standard deviation, t-test and One-Way Analysis of Variance (One-Way ANOVA)

The results of this study as follows:

1) The overall level of participation in drug prevention was at a medium level ($\bar{x} = 3.37$, S.D. = 0.53).When considering 6 aspects, it was found that the aspect with the highest average value was the 2nd aspect; the participation in drug prevention in the community at a high level ($\bar{x} = 3.71$, S.D. = 0.80).The subordinate was 4th aspect; the decision participation in the right directionat a medium level($\bar{x} = 3.51$, S.D. = 0.77). The subordinate was 3rd aspect;the meeting to discussat a medium level ($\bar{x} = 3.49$, S.D. = 0.85). The subordinate was 1st aspect;protecting oneself from drugsat a medium level ($\bar{x} = 3.45$, S.D. = 0.74). The subordinate was 5th aspect;the participation in project operationsat a medium level ($\bar{x} = 3.43$, S.D. = 0.71).And the lowest average value was the 6th aspect; the participation in the surveillance, monitoring, and evaluation of occurrencesat a medium level ($\bar{x} = 3.37$, S.D. = 0.87).

2)When classified by the people who have gender, status, occupation found that is participate in drug prevention significantly differently at .05 level.It is following the assumptions set. And classified by the people who have age, education, residence found that is notparticipating in drug prevention significantly differently at .05 level.

Keywords:Participation,Drugs Prevention,Ratchaburi province

บทนำ

ปัญหายาเสพติดเป็นปัญหาที่ทำให้เกิดความเสียหายร้ายแรงต่อมวลมนุษยชาติทั่วโลก ยาเสพติดเป็นภัยคุกคามที่สำคัญต่อระบบสังคม เศรษฐกิจ และความมั่นคงภายในและภายนอกของทุกประเทศ จะทวีความรุนแรงมากขึ้นและซับซ้อนยากต่อการป้องกันและปราบปรามมากยิ่งขึ้น องค์การสหประชาชาติ (The United Nations) วัชรพ ประสารราชกิจ.2543

แนวคิดหลักของแผนยุทธศาสตร์การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด พ.ศ. 2558-2562 คือยึดประชาชนเป็นศูนย์กลางเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชน และก่อให้เกิดผลกระทบในทางที่ดีต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน แก้ปัญหาในเชิงพื้นที่โดยกำหนดเป้าหมาย และแนวทางการดำเนินงานร่วมกันระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของทุกภาคที่เกี่ยวข้องในกระบวนการร่วมคิด ร่วมตัดสินใจ ร่วมดำเนินการ ร่วมรับผลประโยชน์และร่วมประเมินผลแก้ปัญหาแบบองค์รวมด้วยการแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบ ครบวงจร สร้างความสมดุลของยุทธศาสตร์ทั้งด้านการลดอุปสงค์ยาเสพติดและการลดอุปทานยาเสพติด และผลสัมฤทธิ์เชิงคุณภาพโดยกำหนดมาตรฐานและตัวชี้วัดผลการดำเนินงานอย่างชัดเจนเป็นรูปธรรม โดยมีวิสัยทัศน์ว่า "สังคมไทยเข้มแข็งและรอดพ้นภัยจากยาเสพติดด้วยภูมิคุ้มกันและมาตรการลดผู้ค้าและผู้เสพและความร่วมมือระหว่างประเทศด้านยาเสพติดบรรลุผลตามพันธกรณีและวิสัยทัศน์ อาเซียนภายในปี2562แผนยุทธศาสตร์การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด พ.ศ. 2558-2562

ปัญหายาเสพติดเป็นปัญหาที่วิกฤติที่สำคัญของประชาคมโลกสำหรับประเทศและชุมชนปัญหานี้เป็นปัญหาที่รัฐบาลต้องแก้ไขและได้ให้ความสำคัญโดยตลอดและมีการส่งผลกระทบต่อความมั่นคงของชาติในทั้งด้าน การเมือง เศรษฐกิจ สังคม และคุณภาพชีวิตของประชาชน การแก้ไขปัญหายาเสพติดไม่สามารถสำเร็จได้ด้วยการดำเนินงานของหน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่ง แต่จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องอาศัยกำลังและความร่วมมือจากประชาชนทุกคนในทุกภาคทุกส่วนในสังคมเป็นอย่างมาก เพื่อให้ปัญหายาเสพติดหมดสิ้นไปโดยเร็วและรวมถึงยังทำให้ทั้งภาครัฐและเอกชนมาสนใจในการแก้ไขปัญหายาเสพติดอย่างจริงจัง แต่ปัญหายาเสพติดก็ได้ลดลงและไม่สามารถควบคุมปัญหาไม่ให้ลุกลามหรือคงอยู่กับที่ได้ การมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหายาเสพติดควรที่จะต้องร่วมกันแก้ไขปัญหายาโดยอย่างยิ่งเฉพาะในเรื่องของการแพร่ระบาดของของยาเสพติดด้วยวิธีเข้าถึงแหล่งผลิต ผู้ร่วมประชุม เพื่อออกกฎ ระเบียบ หรือร่วมมือกับตำรวจในการสอดส่องดูแลช่วยเหลือให้ปราศจากยาเสพติด หรือกระทั่งเป็นการปฏิบัติตนที่เป็นแบบอย่างที่ดีแก่สมาชิกในครอบครัวและสังคม และมีการสืบข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับแหล่งผลิตจำหน่ายยาเสพติด และแจ้งให้ตำรวจทราบและสืบสวนจับกุมทำให้การป้องกันปัญหายาเสพติด เป็นปัญหาที่ยิ่งใหญ่ระดับชาติที่จะต้องดำเนินการแก้ไข สาเหตุของการแพร่ระบาดของยาเสพติดที่เป็นไปอย่างรวดเร็ว และมีอัตราสูงเพิ่มมากขึ้นในทุกๆ ปี และมีผลมาจากปัจจัยหลายประการเช่น การค้ายาเสพติดที่ทำให้ผลกำไรสูง เนื่องจากต้นทุนที่ต่ำจนกลายเป็นปัญหาสังคมที่รุนแรงทั้งในชนบทและในเมือง

จากหลักการและเหตุผลดังกล่าวจึงเป็นที่มาของการศึกษาวิจัยดังกล่าวคือ ประชาชนในชุมชนหมู่บ้านหินสี ตำบลยางหัก อำเภอบางบาล จังหวัดราชบุรี ได้เกิดปัญหาทางด้านสังคมหลายประการเช่นปัญหาวัยรุ่นนป่วนเมือง ปัญหาครอบครัว ปัญหาทะเลาะวิวาท อาชญากรรมในการขโมย และอาชญากรรมต่างๆที่ตามมาซึ่งจะนำไปถึงสาเหตุของปัญหาดังกล่าวแล้วจะพบว่าในทุกสภาพของปัญหาล้วนมีสาเหตุมาจากยาเสพติดได้เป็นบ่อเกิดที่ทำให้ทุกปัญหาที่เกิดขึ้น โดยเฉพาะการแพร่ระบาดของยาเสพติดไปยังกลุ่มเยาวชนและผู้ใช้งานที่ได้ส่งผลกระทบต่อสังคมโดยตรงปัจจัยขององค์ประกอบความสำเร็จและความล้มเหลวในการแก้ไขปัญหายาเสพติดที่สำคัญคือประชาชน ซึ่งมีส่วนในการชี้

แนวทางที่ถูกต้องในการให้ความร่วมมือกับหน่วยงานข้าราชการในการป้องกันยาเสพติดและในการดำเนินงานในการแก้ไขปัญหา ยาเสพติดจะต้องยึดพื้นที่ๆเป็นหลักในการเสริมสร้างความเข้มแข็งให้แก่ครอบครัว ชุมชน เยาวชนให้ทุกๆ ฝ่ายเข้ามามีบทบาทในการป้องกันและแก้ไขปัญหาโดยให้ชุมชนเป็นศูนย์กลางในการแก้ไขปัญหาและให้ทุกฝ่ายเข้ามามีบทบาทในการแก้ปัญหาโดยให้ผู้นำชุมชนเป็นศูนย์กลางในการแก้ไขปัญหาและพร้อมที่จะให้ความสำคัญในการป้องกันแก่เด็กและเยาวชนเพื่อลดความต้องการในการใช้ยาเสพติดที่ควบคู่ไปกับการเพิ่มประสิทธิภาพในการบำบัดรักษาฟื้นฟูสมรรถภาพในการติดยาที่ดีเพื่อลดปริมาณและปัญหาในการผลิตและจำหน่ายของยาเสพติดโดยอาศัยประชาชนในพื้นที่การป้องกันยาเสพติดมีวัตถุประสงค์เพื่อลดโอกาสการกระทำผิดเกี่ยวกับการซื้อขาย การเสพยาเสพติดในชุมชน ได้แก่ การสร้างเขตปลอดยาเสพติดในชุมชนโดยมีกิจกรรมตรวจสอบสุขภาพโดนสมาชิกร่วมกันสอดส่องตรวจตราในชุมชนโดยมีการประสานงานอย่างใกล้ชิดกับหน่วยงานเจ้าหน้าที่ตำรวจ แนวคิดในการดำเนินการป้องกันการปัญหาเสพติดในชุมชนโดยมาตรการป้องกันการยาเสพติดมาตรการบำบัดและฟื้นฟู(สำนักงานคณะกรรมการการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด,2558,หน้า1-80) ดังนั้นประชาชนจึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้เกิดการป้องกันและการแก้ไขปัญหาเสพติด ซึ่งจะช่วยเสริมสร้างศักยภาพของชุมชนให้เข้มแข็งและผ่านพ้นไปด้วยดี

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันยาเสพติด ในชุมชนหมู่บ้านหินสี ตำบลยางหัก อำเภอบางแพ จังหวัดราชบุรี
2. เพื่อเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมในการป้องกันยาเสพติด ในชุมชนหมู่บ้านหินสี ตำบลยางหัก อำเภอบางแพ จังหวัดราชบุรี ของประชาชนที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ อาชีพ และระยะเวลาที่อยู่อาศัยต่างกัน

แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยจึงได้ทบทวนแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อกำหนดเป็นกรอบแนวทางในการวิจัย ดังหัวข้อต่อไปนี้

1. แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วม
2. แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวข้องกับยาเสพติด
3. แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและแก้ไขยาเสพติด
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วม

จินตวิริ์เกษมสุข (2554) กล่าวถึงการมีส่วนร่วมของประชาชน คือ กระบวนการให้ประชาชนเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องในการดำเนินงานพัฒนา ร่วมตัดสินใจแก้ปัญหของตนเอง ร่วมใช้ความคิดสร้างสรรค์ ความรู้และความชำนาญร่วมกับวิทยาการที่เหมาะสม และสนับสนุนติดตามผลการปฏิบัติงานขององค์กรและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องการมีส่วนร่วมของประชาชนที่แท้จริง จึงหมายถึงการที่ประชาชนหรือชุมชนพัฒนาขีดความสามารถของตนเองในการจัดการและควบคุมการใช้ทรัพยากร และปัจจัยการผลิตที่มีอยู่ในสังคมเพื่อประโยชน์ต่อการดำรงชีพทางเศรษฐกิจและสังคม และการตัดสินใจต่างๆ เกี่ยวกับโครงการที่เหมาะสมและเป็นที่ยอมรับร่วมกับกลยุทธการประชาสัมพันธ์โดยเน้นการมีส่วนร่วมของประชาชน (Public Participation) เป็นแนวความคิดใหม่ที่มีรากฐานมาจากแนวคิดของระบอบประชาธิปไตย เป็นกระแส

ของความคิดที่ทำให้ผู้คนในสังคมตระหนักดีว่า การดำเนินกิจการใดๆ ก็ตาม ผู้ที่ได้รับผลกระทบและมีส่วนได้เสียควรเป็นผู้มีโอกาสได้แสดงความคิดเห็นและเสนอแนะความคิด การปฏิบัติงานประชาสัมพันธ์ในยุคปัจจุบันจึงต้องประยุกต์แนวคิดให้ตอบรับกับแนวคิดประชาธิปไตย โดยต้องสร้างกระบวนการรับฟังความคิดเห็นจากประชาชนอันเป็นส่วนหนึ่งของการปฏิบัติงาน และเป็นส่วนสำคัญของแนวคิดการมีส่วนร่วมของประชาชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งประชาชนกลุ่มที่มีส่วนได้เสียและได้รับผลกระทบต่อการดำเนินชีวิต ดังนั้น การพัฒนาจึงเริ่มจากความต้องการของชุมชนแทนความต้องการของหน่วยงานภาครัฐ

2. แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด

อรรถรณ หุ่นดี (2531, หน้า 101-105) กล่าวถึงคนติดยาเสพติดไว้ว่า ส่วนมากจะเป็นคนที่มีบุคลิกชอบเอาแต่พึ่งพิงผู้อื่นคนประเภทนี้เมื่อได้พบสิ่งใดที่ทำให้เกิดความพึงพอใจให้ตนสบายใจก็จะยึดเหนี่ยวเอาไว้เป็นที่พึ่งโดยที่จะเอาตัวเองไปเกาะเกี่ยวกับสิ่งนั้นอย่างถาวร ยาเสพติดให้โทษหมายความว่า สารเคมี หรือวัตถุนิตใด ๆ ซึ่งเมื่อเสพเข้าสู่ร่างกายไม่ว่าจะโดยรับประทาน ดม สูบฉีด หรือด้วยประการใดๆ แล้ว ทำให้เกิดผลต่อร่างกายและจิตใจในลักษณะสำคัญ เช่น ต้องเพิ่มขนาดการเสพเรื่อยๆ มีอาการถอนยาเมื่อขาดยา มีความต้องการเสพทั้งทางร่างกายและจิตอย่างรุนแรงอยู่ตลอดเวลาและสุขภาพโดยทั่วไปจะทรุดโทรมลงกลับให้รวมถึงพิษ หรือส่วนของพิษที่เป็นหรือให้ผลผลิตเป็นยาเสพติดให้โทษหรืออาจใช้ผลิตเป็นยาเสพติดให้โทษและสารเคมีที่ใช้ในการผลิตยาเสพติดให้โทษดังกล่าวด้วยทั้งนี้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขประกาศในราชกิจจานุเบกษาแต่ไม่หมายความถึง ยาสามัญประจำบ้านบางตำรับตามที่กฎหมายว่าด้วยยาที่มียาเสพติดให้โทษผสมอยู่

3. แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและแก้ไขยาเสพติด

การป้องกันปัญหาเสพติดตามแนวคิดของ Nowlis, Helen H. (อ้างถึงใน มนัส ธีราพันธ์, 2557, หน้า 23-25) หมายถึง กระบวนการที่ดำเนินการล่วงหน้าโดยการอบรมเลี้ยงดูให้การศึกษาข้อมูลข่าวสารและความรู้ ทั้งในระบบโรงเรียนนอกระบบโรงเรียนและการศึกษาตามอัธยาศัยแก่กลุ่มเป้าหมายอย่างต่อเนื่องและสัมพันธ์กันในเรื่องคุณภาพชีวิตและยาเสพติด การป้องกันตนเองครอบครัวและชุมชนให้รอดพ้นจากยาเสพติดด้วยวิธีการต่างๆ เพื่อเป็นการสร้างภูมิคุ้มกันแก่บุคคลให้มีความสามารถที่จะเผชิญหน้ากับปัญหาอุปสรรคและเหตุการณ์ต่างๆ ที่ผ่านเข้ามาในชีวิตเพื่อส่งเสริมให้บุคคลใช้ชีวิตได้อย่างมีความสุข รวมทั้งการปรับปรุงสภาพใกล้ตัวที่มีส่วนผลักดันให้กลุ่มเป้าหมายไปใช้ยาเสพติดการแก้ไขปัญหาเสพติด หมายถึง การดำเนินการภายหลังจากเกิดปัญหาเสพติดแล้วเพื่อให้ปัญหาถูกขจัดออกไปจากตนเอง ครอบครัว ชุมชน โดยการบำบัดรักษาตลอดจนใช้มาตรการทางกฎหมายเพื่อคืนคุณภาพชีวิตที่ดีให้แก่ประชาชนในหมู่บ้าน ชุมชนโดยการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดภายใต้องค์ประกอบของยาเสพติด อันได้แก่คน ยา และสิ่งแวดล้อม Nowlis, Helen H. (อ้างถึงใน มนัส ธีราพันธ์, 2557, หน้า 23-25) เป็นนักจิตวิทยาชาวอเมริกัน ได้เสนอรูปแบบของการดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดไว้ 4 รูปแบบดังนี้

3.1. รูปแบบทางศีลธรรมและกฎหมาย การดำเนินงานในรูปแบบนี้จึงให้ออกกฎหมายลงโทษผู้กระทำความผิดอย่างเด็ดขาด

3.2. รูปแบบทางสุขภาพอนามัย รูปแบบนี้เน้นการควบคุมปริมาณยาเสพติดในท้องตลาดให้ลดน้อยลง รมรงค์ให้การศึกษาและข้อมูลข่าวสาร เกี่ยวกับอันตรายที่เกิดจากการใช้ยาเพื่อให้คนในสังคมรับรู้ ส่วนผู้ที่ติดยาเสพติดก็ให้บำบัดรักษา

3.3. รูปแบบทางจิตวิทยาสังคม รูปแบบนี้เน้นการศึกษาพฤติกรรมมนุษย์และเน้นการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม โดยการป้องกันลักษณะนี้จะเน้นปลูกฝังค่านิยม ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของคนไม่ให้เข้าไปใช้ยาเสพติด ตลอดจนปรับปรุงสภาพแวดล้อมที่มีอิทธิพลผลักดันให้คนหันไปใช้ยาให้ดีขึ้น

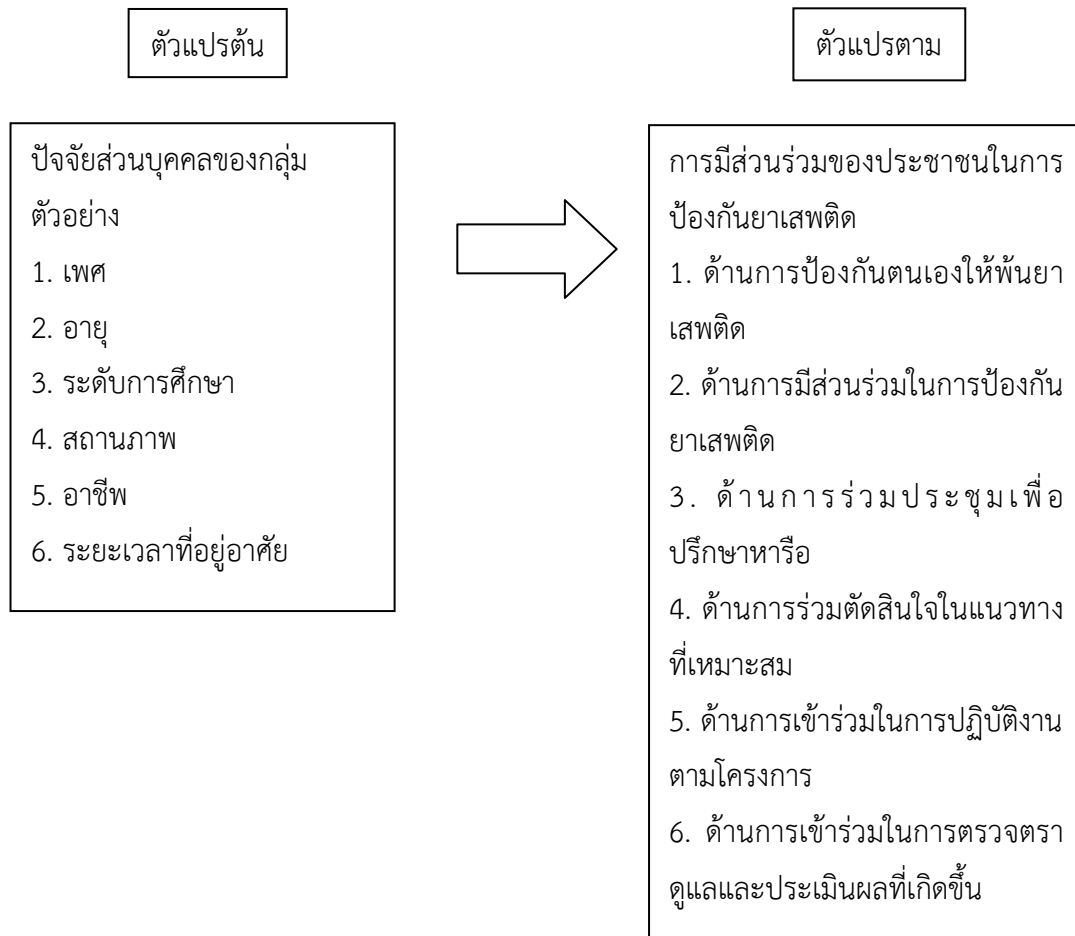
3.4. รูปแบบทางสังคมและวัฒนธรรม เน้นการปรับเปลี่ยนสภาพแวดล้อมทางสังคมเพื่อสร้างสภาพแวดล้อมที่ลดความกดดันส่งผลการใช้ยาเสพติดน้อยลง เช่น การปรับปรุงสภาพแวดล้อมทางการศึกษา และองค์กรทางสังคมควรตอบสนองพื้นฐานความจำเป็นของการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนในสังคม

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จุลศักดิ์ บุญแดง (2558) ได้ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ในเทศบาลตำบลนาป่า อำเภอมะนัง จังหวัดยะลา มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในเทศบาลตำบลนาป่า อำเภอมะนัง จังหวัดยะลา เพื่อศึกษาอุปสรรคและแนวทางการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในเทศบาลตำบลนาป่า อำเภอมะนัง จังหวัดยะลา ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือประชาชนที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป จำนวน 396 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบสมมติฐาน t-test และ One-way ANOVA หากพบความแตกต่างที่มีนัยสำคัญทางสถิติ .05 จึงเปรียบเทียบรายคู่ ภายหลังทดสอบความแปรปรวน ด้วยวิธีการแบบ LSD

ผลการวิจัย พบว่า ประชาชนมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ประชาชนมีส่วนร่วมในด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ เป็นอันดับ 1 รองลงมา คือ ด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติการถัดไป คือด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ และอันดับสุดท้าย คือ ด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผล ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ประชาชนที่มีเพศ อายุ อาชีพ รายได้ต่างกันมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ไม่แตกต่างกัน แต่ประชาชนที่มีการศึกษาต่างกันมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

กรอบแนวคิดการวิจัย

กรอบแนวคิดการวิจัยได้อธิบายถึงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันยาเสพติด ในชุมชน หมู่บ้าน หินสืตำบล ยางหัก อำเภอบางท้อ จังหวัดราชบุรี

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative research) มีการเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามเพื่อศึกษา ระดับการมีส่วนร่วมในการป้องกันยาเสพติด โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ อาชีพ และระยะเวลาที่อยู่อาศัย ของประชาชนในชุมชน ประชาชนที่อาศัยอยู่ในชุมชนหมู่บ้าน หินสืตำบล ยางหัก อำเภอบางท้อ จังหวัดราชบุรี จากกลุ่มตัวอย่างที่ได้จากประชากรในชุมชนหมู่บ้าน หินสืตำบล ยางหัก อำเภอบางท้อ จังหวัดราชบุรี โดยใช้สูตรของเครซี และมอร์แกน (Krejcie and Morgan) กำหนดระดับความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ 5% และระดับความเชื่อมั่น 95% จากประชากร 1,304 คน ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 297 คน ได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ

โดยมีวิธีการจัดเก็บและวิเคราะห์ข้อมูลโดยละเอียด ดังนี้

1. วิธีการในการจัดเก็บข้อมูล ผู้วิจัยใช้วิธีการแจกแบบสอบถามโดยตรงถึงประชากรกลุ่มเป้าหมายคือ ประชาชนในชุมชนหมู่บ้านหินสี ตำบลยางหัก อำเภอปากท่อ จังหวัดราชบุรี จำนวน 297 คน โดยก่อนที่จะมีการกรอกแบบฟอร์มแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้มีการอธิบายรายละเอียดต่างๆ ในแบบฟอร์มให้ทราบ และให้เวลาในการกรอกแบบสอบถามแล้วทำการเก็บรวบรวมหลังจากเสร็จสิ้น

2. การวิเคราะห์ข้อมูล สามารถจำแนก ได้ ดังนี้

(1) ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ อาชีพ และระยะเวลาที่อยู่อาศัย วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ ค่าความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage)

(2) ความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการป้องกันยาเสพติด วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ในการบรรยายข้อมูล และนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: S.D.) และแปลความหมายค่าเฉลี่ย

(3) การเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมในการป้องกันยาเสพติด ของประชาชนในชุมชนหมู่บ้านหินสี ตำบลยางหัก อำเภอปากท่อ จังหวัดราชบุรี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ อาชีพ และระยะเวลาที่อยู่อาศัย ผู้วิจัยวิเคราะห์โดยใช้ค่าสถิติ t-test กรณีปัจจัยส่วนบุคคลมี 2 กลุ่ม และทำการทดสอบด้วยค่าความแปรปรวนทางเดียว (One-Way Analysis of Variance: One-Way ANOVA)

กลุ่มตัวอย่างและสุ่มตัวอย่าง

ประชาชนที่อาศัยอยู่ในชุมชนหมู่บ้านหินสี ตำบลยางหัก อำเภอปากท่อ จังหวัดราชบุรี กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้การคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของเครซี และมอร์แกน (Krejcie and Morgan) จากการกำหนดสัดส่วนของลักษณะที่สนใจประชากรเท่ากับ 0.5 ระดับความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ 5% และระดับความเชื่อมั่น 95% จากประชากร 1,304 คน โดยได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 297 คน โดยวิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) ซึ่งมีสูตรในการคำนวณกลุ่มตัวอย่างดังนี้

$$n = \frac{\chi^2 Np(1-p)}{e^2(N-1) + \chi^2 p(1-p)}$$

n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N = ขนาดของประชากร

e = ระดับความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่างที่ยอมรับได้

χ^2 = ค่าไคสแควร์ที่ df เท่ากับ 1 และระดับความเชื่อมั่น 95% ($\chi^2=3.841$)

p = สัดส่วนของลักษณะที่สนใจในประชากร (ถ้าไม่ทราบให้กำหนด p = 0.5)

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในชุมชนหมู่บ้านหินสี ตำบลยางหัก อำเภอบางแพ จังหวัดราชบุรี โดยประมาณ 1,304 คน (บรรยายสรุปข้อมูลตำบลยางหัก, 2558)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในชุมชนหมู่บ้านหินสี ตำบลยางหัก อำเภอบางแพ จังหวัดราชบุรี กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้การคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของเครซี และมอร์แกน (Krejcie and Morgan) จากการกำหนดสัดส่วนของลักษณะที่สนใจประชากรเท่ากับ 0.5 ระดับความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ 5% และระดับความเชื่อมั่น 95% จากประชากร 1,304 คน โดยได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 297 คน โดยวิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental Sampling)

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันยาเสพติดในชุมชน หมู่บ้านหินสี ตำบลยางหัก อำเภอบางแพ จังหวัดราชบุรี ในด้านต่างๆ ดังนี้

- ด้านการป้องกันตนเองให้พ้นยาเสพติด
- ด้านการมีส่วนร่วมในการป้องกันยาเสพติด
- ด้านการร่วมในการตัดสินใจในแนวทางที่เหมาะสม
- ด้านการร่วมในที่ประชุมเพื่อปรึกษา
- ด้านการเข้าร่วมโครงการปฏิบัติงานตามโครงการ
- ด้านการเข้าร่วมในการตรวจตราดูแลและประเมินผล

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมในการป้องกันยาเสพติด ของชุมชนหมู่บ้านหินสี ตำบลยางหัก อำเภอบางแพ จังหวัดราชบุรี เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative research) โดยวัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อศึกษาระดับการมีส่วนร่วมในการป้องกันยาเสพติด และเปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วมในการป้องกันยาเสพติด จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ อาชีพ และระยะเวลาที่อยู่อาศัย ของประชาชนในชุมชนหมู่บ้านหินสี ตำบลยางหัก อำเภอบางแพ จังหวัดราชบุรี

1. การศึกษาระดับการมีส่วนร่วมในการป้องกันยาเสพติด

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการมีส่วนร่วมในการป้องกันยาเสพติด

หัวข้อ	ค่าเฉลี่ย	S.D.	แปลผล
1. ด้านการป้องกันตนเองให้พ้นจากยาเสพติด	3.45	0.74	ปานกลาง
2. ด้านการมีส่วนร่วมในการป้องกันยาเสพติดในชุมชน	3.71	0.80	มาก
3. ด้านการร่วมประชุมเพื่อปรึกษาหารือ	3.49	0.85	ปานกลาง
4. ด้านการร่วมตัดสินใจหาแนวทางที่เหมาะสม	3.51	0.77	มาก
5. ด้านการเข้าร่วมในการปฏิบัติงานตามโครงการ	3.43	0.71	ปานกลาง
6. ด้านการเข้าร่วมในการตรวจตราดูแลและประเมินผลที่เกิดขึ้น	3.37	0.87	ปานกลาง
รวม	3.49	0.53	ปานกลาง

จากตารางที่1 พบว่าระดับการมีส่วนร่วมในการป้องกันยาเสพติดของประชาชน มีภาพรวมการมีส่วนร่วม อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 3.37, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 0.53)เมื่อพิจารณาทั้ง 6ด้าน พบว่า ด้านที่สูงที่สุดคือ การมีส่วนร่วมในการป้องกันยาเสพติดในชุมชนอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.71, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 0.80)รองลงมา ได้แก่ การร่วมตัดสินใจในแนวทางที่เหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 3.51, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 0.77) รองลงมาด้านที่ 3 การร่วมประชุมเพื่อปรึกษาหารืออยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 3.49, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 0.85) รองลงมาด้านที่ 1 การป้องกันตนเองให้พ้นจากยาเสพติดอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 3.45, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 0.74) รองลงมาด้านที่ 5 การเข้าร่วมในการปฏิบัติงานตามโครงการอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 3.43, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 0.71) ส่วนด้านที่น้อยที่สุดคือ ด้านที่ 6 การเข้าร่วมในการตรวจตราดูแลและประเมินผลที่เกิดขึ้นอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 3.37, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 0.87) ตามลำดับ

2. การเปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วมในการป้องกันยาเสพติด จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ อาชีพ และระยะเวลาที่อยู่อาศัย

ตารางที่ 2 เปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วมในการป้องกันยาเสพติด จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ อาชีพ และระยะเวลาที่อยู่อาศัย

ตัวแปร	$\bar{X}$	S.D.	t/F	Sig.	ค่าที่แตกต่าง
เพศ					
1) ชาย	3.64	0.49	4.68	0.00*	(1) < (2)
2) หญิง	3.36	0.54			
อายุ	-	-	1.82	0.11	-
ระดับการศึกษา	-	-	2.10	0.10	-
สถานะภาพ					
1.โสด	3.50	0.34	10.06	0.00*	(1) > (4),
2.หย่าร้าง	3.62	0.47			(2) > (4),
3.อยู่ด้วยกันแต่ไม่สมรส	3.69	0.63			(3) > (4),
4.สมรส	3.19	0.51			
อาชีพ					
1.ราชการรัฐวิสาหกิจ	3.50	0.34	5.88	0.01*	(2)<(3),(3)>(5)
2.ค้าขาย	3.37	0.39			
3.พนักงานบริษัท	3.72	0.42			
4.เกษตรกร/รับจ้าง	3.60	0.54			
5.นักเรียนนักศึกษา	3.34	0.63			
ระยะเวลาที่อยู่อาศัย	-	-	0.41	0.75	-

จากตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมในการป้องกันยาเสพติดจำแนกตามเพศ พบว่า การมีส่วนร่วมในการป้องกันยาเสพติด มีค่าความน่าจะเป็น เท่ากับ 0.00 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า เพศที่แตกต่างกันมีส่วนร่วมในการป้องกันยาเสพติดแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมในการป้องกันยาเสพติดจำแนกตามอายุ พบว่าการมีส่วนร่วมในการป้องกันยาเสพติด มีค่าความน่าจะเป็น เท่ากับ 0.11 ซึ่งมากกว่า 0.05 หมายความว่า อายุที่แตกต่างกันมีผลต่อการมีส่วนร่วมในการป้องกันยาเสพติดแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การเปรียบเทียบเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมในการป้องกันยาเสพติดจำแนกตามระดับการศึกษา พบว่าการมีส่วนร่วมในการป้องกันยาเสพติด มีค่าความน่าจะเป็น เท่ากับ 0.10 ซึ่งมากกว่า 0.05 หมายความว่า ระดับการศึกษา ที่แตกต่างกันมีส่วนร่วมในการป้องกันยาเสพติดแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

การเปรียบเทียบเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมในการป้องกันยาเสพติดจำแนกตามสถานภาพ พบว่าการมีส่วนร่วมในการป้องกันยาเสพติด มีค่าความน่าจะเป็น เท่ากับ 0.00 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า สถานภาพ ที่แตกต่างกันมีส่วนร่วมในการป้องกันยาเสพติดแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผู้วิจัยจึงทำการทดสอบรายคู่โดยใช้วิธีของเชฟเฟ่ (Scheff's Method) โดยผลการทดสอบค่าเฉลี่ยการมีส่วนร่วมในการป้องกันยาเสพติดของประชาชน เป็นรายคู่ จำแนกตามสถานภาพ มีรายละเอียดดังนี้

ผู้ที่มีสถานภาพโสดมีค่าเฉลี่ยการมีส่วนร่วมในการป้องกันยาเสพติดแตกต่างกับผู้ที่มีสถานภาพสมรส อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ที่มีสถานภาพโสด มีค่าเฉลี่ยการมีส่วนร่วมในการป้องกันยาเสพติด สูงกว่าผู้ที่มีสถานภาพสมรส

ผู้ที่มีสถานภาพหย่าร้าง มีค่าเฉลี่ยการมีส่วนร่วมในการป้องกันยาเสพติดแตกต่างกับผู้ที่มีสถานภาพสมรส อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ที่มีสถานภาพหย่าร้าง มีค่าเฉลี่ยการมีส่วนร่วมในการป้องกันยาเสพติด สูงกว่าผู้ที่มีสถานภาพสมรส

ผู้ที่มิสถานภาพอยู่ด้วยกันไม่สมรส มีค่าเฉลี่ยการมีส่วนร่วมในการป้องกันยาเสพติดแตกต่างกับผู้ที่มีสถานภาพสมรส อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ที่มิสถานภาพอยู่ด้วยกันไม่สมรส มีค่าเฉลี่ยการมีส่วนร่วมในการป้องกันยาเสพติด สูงกว่าผู้ที่มีสถานภาพสมรส

ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของอาชีพ ต่อการมีส่วนร่วมในการป้องกันยาเสพติด พบว่าการมีส่วนร่วมในการป้องกันยาเสพติด มีค่าความน่าจะเป็น เท่ากับ 0.00 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า สถานภาพ ที่แตกต่างกันมีผลต่อการมีส่วนร่วมในการป้องกันยาเสพติดแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผู้วิจัยจึงทำการทดสอบรายคู่โดยใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheff's Method) ผลการทดสอบค่าเฉลี่ยการมีส่วนร่วมในการป้องกันยาเสพติดของประชาชน เป็นรายคู่ จำแนกตามอาชีพ มีรายละเอียดดังนี้

ผู้ที่มิอาจซื้อค่าขายมีค่าเฉลี่ยการมีส่วนร่วมในการป้องกันยาเสพติดแตกต่างกับผู้ที่มีอาชีพพนักงานบริษัท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ที่มีอาชีพพนักงานบริษัท มีค่าเฉลี่ยการมีส่วนร่วมในการป้องกันยาเสพติด สูงกว่าผู้ที่มีอาชีพค้าขายผู้ที่มิอาจซื้อพนักงานบริษัท มีค่าเฉลี่ยการมีส่วนร่วมในการป้องกันยาเสพติดแตกต่างกับผู้ที่เป็นนักเรียน นักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ที่มีอาชีพพนักงานบริษัท มีค่าเฉลี่ยการมีส่วนร่วมในการป้องกันยาเสพติด สูงกว่าผู้ที่เป็นนักเรียนนักศึกษา

การเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมในการป้องกันยาเสพติดจำแนกตามระยะเวลาที่อยู่อาศัย ต่อการมีส่วนร่วมในการป้องกันยาเสพติด พบว่าการมีส่วนร่วมในการป้องกันยาเสพติด มีค่าความน่าจะเป็น เท่ากับ 0.75 ซึ่งมากกว่า 0.05 หมายความว่า ระยะเวลาที่อยู่อาศัย ที่แตกต่างกันมีส่วนร่วมในการป้องกันยาเสพติดแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรุป

จากผลการศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมในการป้องกันยาเสพติด ของชุมชนหมู่บ้านหินสี ตำบลยางหัก อำเภopakทอ จังหวัดราชบุรี สามารถสรุปได้ ดังนี้

1. การวิเคราะห์ระดับการมีส่วนร่วมในการป้องกันยาเสพติดของประชาชน

ระดับการมีส่วนร่วมในการป้องกันยาเสพติดของประชาชน มีภาพรวมการมีส่วนร่วม อยู่ในระดับปานกลางเมื่อพิจารณาทั้ง 6 ด้าน พบว่า ด้านที่สูงที่สุดคือ การมีส่วนร่วมในการป้องกันยาเสพติดในชุมชนอยู่ในระดับมาก รองลงมาได้แก่ การร่วมตัดสินใจในแนวทางที่เหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง

2. การเปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วมในการป้องกันยาเสพติด จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ อาชีพ และระยะเวลาที่อยู่อาศัย

ประชาชนที่มี อายุ ระดับการศึกษา และระยะเวลาที่อยู่อาศัย แตกต่างกันมีส่วนร่วมในการป้องกันยาเสพติดไม่แตกต่างกัน ส่วนประชาชนที่มี เพศ สถานภาพ และอาชีพ แตกต่างกัน มีส่วนร่วมในการป้องกันยาเสพติดแตกต่างกัน

อภิปรายผล

เมื่อพิจารณาจากภาพรวมการมีส่วนร่วมในการป้องกันยาเสพติดของประชาชน อยู่ในระดับปานกลาง เนื่องจากว่าประชาชนที่หมู่บ้านหินสี ตำบล ยางหัก อำเภอ ปากทอ จังหวัด ราชบุรี มีความหลากหลายทั้งด้าน อายุ อาชีพ สถานภาพ รวมทั้งระยะเวลาที่อยู่อาศัยในชุมชนนี้ ซึ่งประชาชนต่างมี ความคิด ประสบการณ์ และการรับรู้ปัญหาที่แตกต่างกัน ส่งผลให้การมีส่วนร่วมในการป้องกันยาเสพติดอยู่ในระดับปานกลางไม่อยู่ในระดับมากหรือน้อยได้สอดคล้องกับงานวิจัยของ จุลศักดิ์ บุญแดง (2558) ได้ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ในเทศบาลตำบลนาป่า อำเภอเมืองชลบุรี จังหวัดชลบุรี ผลการศึกษาพบว่า ประชาชนมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ประชาชนมีส่วนร่วมในด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ เป็นอันดับ 1 รองลงมา คือ ด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติการถัดไป คือด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ และอันดับสุดท้าย คือ ด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผล ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ประชาชนที่มีเพศ อายุ อาชีพ รายได้ต่างกันมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ไม่แตกต่างกัน แต่ประชาชนที่มีการศึกษาต่างกันมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การเปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วมในการป้องกันยาเสพติด จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ อาชีพ และระยะเวลาที่อยู่อาศัย

พบว่า ประชาชนที่มีเพศ ที่แตกต่างกันมีส่วนร่วมในการป้องกันยาเสพติดแตกต่างกัน มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 เนื่องจากว่าปัจจัยในการดำรงชีวิตประจำวันเพศหญิงมีอายุเฉลี่ยที่สูงกว่าเพศชายเป็นปัจจัยทางสังคมจึงทำให้อัตราเฉลี่ยของเพศหญิงเป็นเพศที่มีจำนวนเพศที่มากกว่าผู้ชาย ซึ่ง สอดคล้องกับงานวิจัยของวีระพงษ์ บัวทอง (2552) ที่ได้ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดในพื้นที่ตำบลสนทราย อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย กลุ่มตัวอย่าง คือประชาชนในเขตตำบลสนทราย จำนวน 345 คน งานวิจัยของกิตติศักดิ์ เขาวะปรีชากุล (2553)ที่ได้ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมของชุมชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดของชุมชนในเทศบาลตำบลเจ้าพระยาสุรศักดิ์ จังหวัดชลบุรี กลุ่มตัวอย่าง คือ คณะกรรมการชุมชนในเขตเทศบาลตำบลเจ้าพระยาสุรศักดิ์ จำนวน 194 คน และงานวิจัยของวุฒิชัย เร่งพัฒนพิบูล (2554)ที่ได้ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด: กรณีศึกษาเทศบาลเมืองบ้านสวน จังหวัดชลบุรี กลุ่มตัวอย่าง คือ ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบ้านสวนจำนวน 396 คน พบว่า ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ในความคิดเห็นของผู้วิจัยเห็นว่า เนื่องจากเพศชายมักถูกมองว่ามีความกล้าหาญกว่าเพศหญิง อีกทั้งในสังคมไทยเพศหญิงถูกมองว่ามีหน้าที่ภายในบ้าน เช่น การอบรมสั่งสอนลูก การทำอาหาร ดูแลรักษาความสะอาดบ้าน ส่วนเพศชายจะมีหน้าที่นอกบ้าน เช่น การประกอบอาชีพหาเลี้ยงครอบครัว เป็นต้น

ประชาชนที่มีอายุที่แตกต่างกันมีส่วนร่วมในการป้องกันยาเสพติดไม่แตกต่างกัน อายุ เป็นการบ่งบอกถึงบุคคลที่มีอายุที่แตกต่างกันมีประสบการณ์ในการดำรงชีวิตที่มากและได้รับความรู้ที่เกี่ยวกับเรื่องยาเสพติดมากกว่าคนที่อายุน้อยกว่าดังนั้นอายุของประชาชนน่าจะเป็นตัวชี้วัดของการมีส่วนร่วมที่แตกต่างกัน

ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของสุเขต แจ่มกระจ่าง (2547)ได้ศึกษาเรื่องการมีส่วนร่วมในการป้องกันยาเสพติดของครูระดับประถมศึกษาในเขตอำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ จากการศึกษาพบว่า อายุที่ต่างกัน มีผลต่อการมีส่วนร่วมในการป้องกันยาเสพติดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ประชาชนที่มีระดับการศึกษา ที่แตกต่างกันมีส่วนร่วมในการป้องกันยาเสพติด ไม่แตกต่างกันเพราะว่าการศึกษาเป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้ มีส่วนทำให้คนเกิดความคิด รู้จักตนเอง คนที่มีการศึกษาอาจเป็นที่ยอมรับในสังคมซึ่งระดับการศึกษานี้อาจเป็นตัวแปรของการมีส่วนร่วมในสังคมที่สามารถป้องกันแก้ไขปัญหาเสพติด ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของเพลินสุข ทองคำมัน (2546)ได้ศึกษาเรื่องการมีส่วนร่วมในกิจกรรมประชาคมหมู่บ้านด้านยาเสพติดศึกษาเฉพาะกรณีตำบลม่วงคำ อำเภอพาน จังหวัดเชียงรายจากการศึกษาพบว่าการศึกษาที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ0.5แต่ขัดแย้งกับการศึกษาของวุฒิชัย สอนประสาน (2547) ได้ศึกษาเรื่องการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาบ้านของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดราชบุรี จากการศึกษาพบว่า ปัจจัยด้านระดับการศึกษามีผลต่อการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาบ้านของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ0.5

ประชาชนที่มีสถานภาพที่แตกต่างกันมีส่วนร่วมในการป้องกันยาเสพติด แตกต่างกัน เนื่องจากว่าประชาชนที่มีสถานภาพที่ต่างกันมีความรู้ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ของตนเองในการมีส่วนร่วมในการป้องกันยาเสพติดในการแก้ไขปัญหาที่ไม่เหมือนกันจึงทำให้ประชาชนที่มีสถานภาพที่ต่างกัน

ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของวิวัฒน์ ใจเอื้อ (2544) ที่ได้ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดของชุมชน:กรณีศึกษา ตำบลหนองเสือช้างอำเภอหนองใหญ่ จังหวัดชลบุรี คือประชาชนในเขตตำบลหนองเสือช้าง จำนวน 200 คน พบว่า ประชาชนที่มีสถานภาพที่ต่างกันมีส่วนร่วมในการป้องกันยาเสพติดที่ต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ.0.5

ประชาชนที่มีอาชีพที่แตกต่างกันมีส่วนร่วมในการป้องกันยาเสพติด แตกต่างกันอาชีพเป็นปัจจัยหนึ่งที่มียบทบาทในการมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดโดยเฉพาะประชาชนที่อาศัยในชุมชนจึงมีอาชีพที่หลากหลายอาชีพจึงเป็นปัจจัยในการมีส่วนร่วมในการป้องกันยาเสพติด

ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของกิตติศักดิ์ เซวะะปรีชากุล (2553) ที่ได้ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมของชุมชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด เขตเทศบาลตำบลเจ้าพระยาสุรศักดิ์ จังหวัดชลบุรี กลุ่มตัวอย่าง คือ คณะกรรมการชุมชนในเขตเทศบาลตำบลเจ้าพระยาสุรศักดิ์ จำนวน 194 คน พบว่า ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ในความคิดเห็นของผู้วิจัยเห็นว่า เนื่องจากประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน จะมีข้อจำกัดเรื่องเวลา การทำงาน การเลี้ยงครอบครัว ความวิตกในด้านความปลอดภัยของครอบครัวแตกต่างกัน อีกทั้งบางอาชีพที่เกี่ยวข้องกับการกป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด เช่น ข้าราชการ เจ้าหน้าที่รัฐ ฯลฯ ก็มีแนวโน้มที่จะมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดสูงกว่าอาชีพอื่น

ประชาชนที่มีระยะเวลาที่อยู่อาศัย ที่แตกต่างกันมีส่วนร่วมในการป้องกันยาเสพติดไม่แตกต่างกัน เนื่องจากว่าบุคคลแต่ละบุคคลมีการใช้ชีวิตที่แตกต่างกันจึงทำให้มีระยะเวลาที่อยู่อาศัยในการดำรงชีวิตประจำวันแตกต่างกันซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สกิต สังข์ประไพ (2553)ที่ศึกษาเรื่องบทบาทและการมีส่วนร่วมของผู้ประกอบการที่มีต่อการป้องกันแก้ไขปัญหาเสพติดในสถานประกอบการประเภทที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์ในเขตอำเภออุทัย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ผลการวิจัย พบว่า ผู้ประกอบการส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุ 36-50 ปีมีตำแหน่งเป็นผู้ดูแล/เจ้าหน้าที่ที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์มีระยะทำงาน 6-10 ปี ผู้พักอาศัยส่วนใหญ่เป็นพนักงานบริษัท เป็นสถานประกอบการประเภทหอพัก ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ มีบทบาทมีส่วนร่วมในการป้องกันแก้ไขปัญหาเสพติดในเรื่องการแจ้งเบาะแส การให้ข้อมูลข่าวสารและการรับทราบข่าวสารในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของภาครัฐ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอในการนำไปปฏิบัติ

1. จากการศึกษาการมีส่วนร่วมในการป้องกันยาเสพติดในชุมชนหมู่บ้านหินสี ตำบล ยางหัก อำเภอปากท่อ จังหวัดราชบุรีในภาพอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งด้านการป้องกันตนเองให้พ้นจากยาเสพติดด้านการร่วมประชุมเพื่อปรึกษาหารือ. ด้านการร่วมตัดสินใจหาแนวทางที่เหมาะสมด้านการเข้าร่วมในการปฏิบัติงานตามโครงการดังนั้น ผู้ศึกษาจึงเห็นว่า ควรมีการเพิ่มการอบรมการให้ความรู้ในด้านต่างๆในการป้องกันปัญหาเสพติดควรจัดให้มีเวทีในชุมชนเพื่อให้มีการอภิปรายเกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดเพื่อเป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมอย่างเต็มที่ในการจัดการและแก้ไขปัญหา

2. . ด้านการเข้าร่วมในการตรวจตราดูแลและประเมินผลที่เกิดขึ้นเป็นด้านที่ประชาชนในชุมชนให้ความร่วมมือในด้านนี้น้อยที่สุดควรมีการส่งเสริมในเรื่องของการจัดทำโครงการกำหนดแนวทางการตรวจตราดูแลและประเมินผลโครงการเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหายาเสพติด อย่างชัดเจนและสามารถนำไปสู่การปฏิบัติได้

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ศึกษาปัจจัยที่ทำให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการป้องกันแก้ไขปัญหายาเสพติดในชุมชนหมู่บ้านหินสี ตำบล ยางหัก อำเภอปากท่อ จังหวัด ราชบุรี เช่น ทำไมประชาชนในชุมชนถึงมีส่วนร่วมในโครงการป้องกันแก้ไขปัญหายาเสพติด มากน้อยหรือไม่ให้ความร่วมมือ

2. ควรศึกษาวิจัยที่จะศึกษาให้ชัดเจนและศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องพร้อมเอกสารอ้างอิงให้ชัดเจนเพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาครั้งต่อไป

3. ในการศึกษาครั้งต่อไปควรทำการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพเพื่อรับทราบถึงปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันแก้ไขปัญหายาเสพติดในครั้งต่อไป

เอกสารอ้างอิง

กิตติศักดิ์ เชาวะปรีชากุล. (2553). การมีส่วนร่วมของชุมชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดเขต

เทศบาลตำบลเจ้าพระยาสุรศักดิ์ อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี.(วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ).

ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.

จินตวิทย์ เกษมสุข. (2554). การสื่อสารกับการเปลี่ยนแปลงของสังคม. กรุงเทพมหานคร:จุฬาลงกรณ์

มหาวิทยาลัย.

จุลศักดิ์ บุญแดง. (2558). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในเทศบาล

ตำบลนาป่า อำเภอเมืองชลบุรี จังหวัดชลบุรี.(วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). ชลบุรี: มหาวิทยาลัย

บูรพา.

- เพลินสุข ทองคำมัน. (2546). การมีส่วนร่วมของประชาชนในกิจกรรมประชาคมหมู่บ้านด้านยาเสพติด
ศึกษาเฉพาะกรณีตำบลม่วงคำ อำเภอพาน จังหวัดเชียงราย.(วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต).
สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- มนัส ธีราพันธ์. (2557). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในเขตพื้นที่
ตำบลเหมือง อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี. (วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต). ชลบุรี:มหาวิทยาลัยบูรพา.
- วัชรพ ประสารราชกิจ. (2543). อาชญากรรมข้ามชาติและการบังคับใช้กฎหมายในความรับผิดชอบของ
เจ้าหน้าที่ตำรวจ.กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิวัฒน์ ใจเอื้อ. (2554). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของชุมชน:
กรณีศึกษา ตำบลหนองเสือช้าง อำเภอหนองใหญ่ จังหวัดชลบุรี. (วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต).
ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- วีระพงษ์ บัวทอง. (2552). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในพื้นที่
ตำบลสันทราย อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย. (การศึกษานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต).
เชียงราย: มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง.
- วุฒิชัย เร่งพัฒนาพิบูล. (2554). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด:
กรณีศึกษาเทศบาลเมืองบ้านสวน จังหวัดชลบุรี.(วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต). ชลบุรี: มหาวิทยาลัย
บูรพา.
- วุฒิชัย สอนประสาน. (2547).การมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหายาบ้าของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล
จังหวัดราชบุรี. (วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต). นครปฐม: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม.
- สถิตย์ สังข์ประไพ. (2553). บทบาทและการมีส่วนร่วมของผู้ประกอบการที่มีต่อการป้องกันและแก้ไข
ปัญหายาเสพติดในสถานประกอบการประเภทที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์ ในเขตอำเภออุทัย จังหวัด
พระนครศรีอยุธยา.(วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต). พระนครศรีอยุธยา: มหาวิทยาลัยราชภัฏ
พระนครศรีอยุธยา.
- สุดเขต แจ้งกระจ่าง. (2547). การมีส่วนร่วมในการป้องกันยาเสพติดของครูระดับประถมศึกษาในเขตอำเภอ
เมือง จังหวัดสมุทรปราการ. (วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต). กรุงเทพมหานคร:
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- อธิพงษ์ ต้นศิริ. การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดศึกษากรณี อำเภอแก
ลง จังหวัดระยอง. (วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต).ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- อรรณพ หุ่นดี. (2531). ยาและสิ่งเสพติดให้โทษ. กรุงเทพมหานคร: อักษรบัณฑิต.